

HUMANOTECA

VISIONARI

En el futur serà qüestió de trobar la forma de reduir la població. Començarem pels vells perquè superats els seixanta, seixanta cinc anys, l'home viu més del que produeix i això surt car. Després haurem de seguir amb els inútils que no aporten res a la societat i finalment als estúpids.

L'eutanàsia haurà de ser un instrument essencial de les nostres societats. Evidentment no podem executar a persones ni organitzar campaments. Ens hem de desempallegar d'ells, fent-los creure que és un bé per ells.

Trobarem alguna cosa o la provocarem, una pandèmia que apunti a certes persones, una crisi econòmica real o no, un virus que afectarà als vells... Els vells, els dèbils i els

porucs sucumbiran.

L'estúpid s'ho creurà i demanarà que el tractem... Ens haurem preocupat de tenir un tractament que serà la solució...

La selecció dels idiotes es farà pe si mateixa. Aniran sols a l'escorxador.

Fragment del llibre "Breu història del futur" publicat a França al 2006 sota l'autoria de Jacques Attali, assessor de François Mitterrand. Fundador ANG contra la fam. Instigador del programa

Eureka. Primer President del Banc per la reconstrucció i el desenvolupament.

El text està escrit al 1981.

ÚLTIMA HORA

EL CONSORT HA MORT, VISCA LA REINA

No era rei. Anava a sis passes darrera la reina. Era grec, pronazi i orgullós. A Anglaterra el consideren un gran consort. A Anglaterra també els agraden els púdings. Ni cas.

Sembla que els mèrits més valorats del Príncep Felip, Duc d'Edimburg, han estat, no perdre's mai pels passadissos dels sis castells que tenia com a llar habitual, saber portar amb el mateix glamur un vestidet de mariner que un d'alta

cerimònia i saber tenir una distesa conversa amb els nens que recullen les pilotes al torneig de Wimbledon una vegada acaba la final. Diuen les cròniques que set de cada deu nens que van tenir ocasió de parlar amb el Príncep Felip, ara són de les forces aèries britàniques.

També es considera com a mèrit especial del Príncep, saber de bon començament que el seu fill Carles és una barreja de bacó i rat penat i que malgrat tot, se'l va

estimar força (sobre tot quan s'allunyava de Palau i anava amb la Camila).

D'aquí a uns anys, la seva figura augmentarà de valor com el Xerés que es fotia abans d'esmorzar, ja que el món sabrà valorar, gràcies a les memòries secretes de la reina Isabel, la felicitat que va deixar en les cambres reials la seva absència. Ja a hores d'ara, es diu que la reina ha rejuenit una pila d'anys, que se la veu més alteta i que fins i tot torna a tenir sentit de l'humor, encara que sigui britànic.

P.D. Agraïm als creadors de la sèrie "The Crown" el seu treball sense el qual aquesta notícia hauria estat impossible d'escriure ja que no teníem ni idea del Príncep Felip. Per dir la veritat, ignoràvem que Anglaterra fos una Monarquia.

